

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Ek/163/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120218687
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyzedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120218687.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Obec Vlky, so sídlom 900 44 Vlky 83, IČO 00 305 189, právne zastúpený Mgr. Martinom Majerčíkom, advokátom, Krajinská 30, 821 06 Bratislava - Podunajské Biskupice proti povinným X./ C.. G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, X./ C.. Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, o vymoženie nepeňažného nároku s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Evou Ondrejkovou, Exekútorský úrad Bratislava, Turčianska 50, 821 09 Bratislava, o návrhu povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/163/2020 zo dňa 08.10.2020 takto

rozhodol:

Sťažnosť povinných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/163/2020 zo dňa 08.10.2020 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 2Ek/163/2020 zo dňa 08.10.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a povinným v 1. a 2. rade uložil povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 51,46 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinní v 1. a 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie uviedli, že upovedomenie o začatí exekúcie č. 332EX 68/2020 vydané súdnym exekútorom dňa 16.03.2020 povinnému v 1. rade C.. G. M. doručené nebolo a povinnej v 2. rade C.. Z. M. bolo doručené dňa 20.03.2020. Povinní podali na Najvyšší súd SR dovolanie sp. zn. 5Cdo/206/2019 a z dôvodov podrobne špecifikovaných a argumentačne podložených v dovolaní žiadajú Najvyšší súd SR, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2019 a s ním súvisiaci rozsudok Okresného súdu v Pezinku zo dňa 06.11.2018 zrušil a požiadal zároveň o odklad vykonateľnosti - právoplatnosti rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva. Najvyšší súd SR doposiaľ o dovolaní povinných nerozhodol. Neodkladná exekúcia pred vydaním rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní by mohla mať pre povinných nepriaznivé následky, pretože ak Najvyšší súd SR dovolaniu vyhovie, vznikli by povinným bez ich zavinenia zanedbateľné náklady a výdavky súvisiace s vykonaním stavebnotechnických a administratívnoprávnych úkonov smerujúcich k navráteniu ich vlastníckeho práva do pôvodného stavu. Povinní v závere návrhu na odklad exekúcie, ktorý súd podľa obsahu posudzoval ako návrh na zastavenie exekúcie, žiadali o odklad exekúcie do doby rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní.

3. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, keď vo vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že podané dovolanie povinných ako mimoriadneho opravného prostriedku proti uvedenému exekučnému titulu na NSSR nespôsobuje žiadne odkladné účinky. Zároveň v samotnom konaní na NSSR nebolo do dnešného dňa rozhodnuté o povolení odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Je pravdepodobné, že dovolanie povinných bude odmietnuté a to aj z dôvodu, že sa v danej veci jedná o chybu v operáte katastra. V zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu žiadne nepriaznivé následky pre povinných nevznikajú a už vonkoncom nie zanedbateľné

náklady alebo výdavky. Uvedené tvrdenie povinných sa nezakladá na pravde aj vzhľadom k tomu, že predmetné pozemky sú oddelené provizórnym stavebníkovým oplotením s pätkami položenými na ceste. Skutočnosť, že občania už 10 rokov nemôžu využívať predmetnú cestu spôsobuje veľmi nepriaznivé následky pre obec. Oprávnený v závere vyjadrenia navrhol návrh povinných v celom rozsahu zamietnuť a oprávnenému priznať trovy konania v rozsahu 100 %.

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinných na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd na základe zistených skutočností konštatoval, že návrh povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

5. Povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedli, že upovedomenie o začatí exekúcie nebolo povinnému v 1. rade doručené. Toto tvrdenie je však nepravdivé, pretože súdny exekútor doručil do spisu aj doručenky preukazujúce prevzatie upovedomenia o začatí exekúcie. Z doručenky jednoznačne vyplýva, že povinný v 1. rade prevzal písomnosť dňa 02.04.2020.

6. Ďalej povinní uvádzajú ako argument, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, že podali dovolanie na Najvyšší súd SR pod sp. zn. 5Cdo/206/2019. Súd k danému argumentu uviedol nasledovné: Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinnými je podanie dovolania, v rámci ktorého bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj po preskúmaní vyjadrenia oprávneného a vyjadrenia súdneho exekútora dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko podanie dovolania nemá samo o sebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Podanie dovolania nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá odklad vykonateľnosti ex offa. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že príslušný súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Žiadosťou povinných na odklad exekúcie sa súd nezaoberal, nakoľko podľa ust. § 61h Exekučného poriadku platí, že o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor.

7. Podľa platného právneho poriadku je možné exekúciu vykonať na podklade exekučného titulu, t. j. vykonateľného rozhodnutia súdu alebo iného orgánu. Predmetný rozsudok Okresného súdu Pezinok bol exekučnému súdu doručený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a riadne opatrenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Opatrenie rozhodnutia doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti potvrdzuje fakt, že rozhodnutie bolo účastníkom konania doručené predpísaným zákonným spôsobom a nedošlo k jeho zrušeniu na základe včas podaného vecne odôvodneného odvolania oprávnenou osobou. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. V tejto súvislosti súd poukázal napr. na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo 07. 09. 2016. Exekučné konanie je vedené na vymożenie plnenia z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/83/2012 zo dňa 06.11.2018, ktoré nebolo právoplatne zrušené, resp. ani nebolo napadnuté opravným prostriedkom. Súd v tejto súvislosti poukázal napr. na rozhodnutie NS SR pod č. R 9/1996, podľa ktorého výkon rozhodnutia možno podľa § 268 ods. 1 písm. b) (§ 57 ods. 1 písm. b) EP) zastaviť, len ak rozhodnutie, o výkon ktorého ide, bolo po nariadení výkonu zrušené.

8. Zo spisového materiálu vyplýva, že povinným bolo exekučným titulom uložené, aby spoločne a nerozdielne vypratali novovytvorený pozemok v katastrálnom území Vlky, obec Vlky, okres Senec, parcela registra C KN č. 34/16 záhrada o výmere 120 m², vytvorený geometrickým plánom č. 1/15 zo dňa 20.02.2017 Ing. Jurajom Uhliarikom, úradne overeným dňa 17.03.2017 Ing. Tiborom Orosom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 6Co/100/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z uvedeného vyplýva, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný. Súd po preskúmaní návrhu povinných na zastavenie exekúcie ako aj vyjadrenia oprávneného dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko povinní nepredložili žiadne relevantné dôkazy o tom, že by bol ich návrh na zastavenie exekúcie dôvodný a neuviedli také dôvody, pre ktoré by mohol súd ich návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť. V danom prípade teda nie sú splnené podmienky uvedené v citovaných ust. § 61k ods. 1 písm. a) a d) Exekučného poriadku. Súd mal za to, že skutočnosť uvedenú v návrhu na zastavenie exekúcie nepostačuje tvrdiť, ale je nutné ju aj hodnoverne preukázať. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že exekúcia v celom rozsahu začala oprávnene, povinní neuviedli žiadne okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, ani iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, preto súd konštatoval, že tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie a teda exekúcia sa má vykonať na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, preto súd v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie vo výške 51,46 eur.

9. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 53 ods. 1, § 61 ods. 1, § 61 ods. 2, § 61k ods. 1 písm. d), § 61k ods. 2, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3, § 199 ods. 1, § 199a ods. 2 a § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

10. Proti tomuto uzneseniu podali povinní v 1. a 2. rade v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedli, že dňa 30.03.2020 odoslali súdnemu exekútorovi Návrh na odklad exekúcie, ktorý súd podľa obsahu vyhodnotil ako návrh na zastavenie exekúcie do doby rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2019 a s ním súvisiacim rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 06.11.2018, ktorým žiadali, aby Najvyšší súd SR rozsudky oboch súdov zrušil a odložil vykonateľnosť rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva. Z obsahu dovolania je identifikovateľné, že procesný postup prvoinštančného súdu im znemožnil realizáciu procesných oprávnení a maril im možnosť aktívnej účasti na konaní, nakoľko nebol nestranný a bol nedôstojný. S poukazom na znenie bodu 3 a 17 uznesenia nie je „rozpoznateľné“, či súdny exekútor doručil súdu aj prílohu Návrhu na odklade/zastavenie exekúcie - Dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/100/2019 zo dňa 19.06.2019, t. j. či súd pred svojím rozhodnutím mal možnosť sa oboznámiť s jeho obsahom a z ktorého vyplýva vysoká pravdepodobnosť, že Najvyšší súd SR dovolanie neodmietne a vec vráti na nové konanie.

11. K bodu 5 uznesenia, ktorý sa týka vyjadrenia oprávneného, povinní v 1. a 2. rade v sťažnosti poznamenali, že Najvyšší súd SR sa vo veci dovolania bude zaoberať namietanou procedúrou prejednania veci a nie revíziou skutkových zistení a dôvod, že sa v danej veci jedná o chybu v operáte katastra, nezakladá predpoklad oprávneného, že ich dovolanie bude odmietnuté. Zároveň podotkli, že ako obyčajní ľudia nedisponujú možnosťami, ktorými disponuje minimálne pred nástupom očisty justície advokát oprávneného v konaní pred súdmi JUDr. U. M., ovplyvniť činnosť alebo nečinnosť, resp. rozhodnutie akéhokoľvek súdu.

12. V súvislosti s rozsudkom stojí za zmienku, že právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Pezinok doručený Okresnému úradu Senica na zápis vlastníckych zmien bol vyhodnotený ako listina nespôsobilá na vykonanie záznamu do KN a v zmysle § 42 ods. 5 katastrálneho zákona bol okresný súd vyzvaný na predloženie opravnej doložky rozsudku sp. zn. 4C/83/2015 k č. k. Z-5516/2019, ku ktorej sa súd vyjadril, že nemá žiaden právny podklad pre vydanie opravného uznesenia z dôvodu, že katastrálny odbor mal geometrický plán vypracovaný znalcom C.. L. H. fyzicky k dispozícii v marci 2017 a v októbri 2018, kedy bol úradom riadne overený v zmysle príslušných ustanovení zákona. Napriek uvedenému bol vykonaný zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľnosti na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok ako listiny v zmysle katastrálneho zákona nespôsobilej

na zápis do katastra, ktorého prílohou je geometrický plán vyhotovený znalcom Ing. H. vykazujúci zrejme nesprávnosti.

13. Skutočnosť, že napriek preukázateľnej absencii vecnej legitímácie žalobcu bol oprávnený v konaní v plnom rozsahu úspešný, keď prvoinštančný súd rozsudkom v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu, s ktorým rozsudkom sa v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací súd napriek tomu, že z početnej judikatúry vyplýva, že nedostatok vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu návrhu meritórnym rozhodnutím, pričom túto otázku rieši súd z úradnej povinnosti, indikuje, že oba súdy rozhodovali „vopred dohodnutým rozsudkom.“

14. Konštatovanie súdu v bode 17 o doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému v 1. rade je nepravdivé z dôvodu, že v čase spísania Návrhu na odklad exekúcie a jeho odoslania súdnemu exekútorovi dňa 30.03.2020 z pošty Tomášov, nemal povinný v 1. rade upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré prevzal dňa 02.04.2020, doručené, ktorú skutočnosť konštatuje aj súd v bode 2 uznesenia.

15. Plne akceptujú skutočnosť, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, citili však potrebu aj Okresnému súdu Banská Bystrica predostrieť ako sa oprávnený „dopracoval“ k právoplatnému a vykonateľnému rozsudku a zároveň poukázať na to, že „spravodlivé“ súdne konania podľa vzoru Kočner/Jankovská a spol. nie sú príznačné len pre mediálne zaujímavé konania, na úrovni ktorých už začala dlho očakávaná očista, ale dejú sa aj v tzv. banálnych prípadoch, v ktorých sú činní mediálne neznámi, ale rovnako úspešní „vybavovači“ rozsudkov.

16. So zreteľom na povahu a okolnosti považujú za účelné oznámiť skutočnosť, ktorá nastala po začatí exekúcie a predložiť podanie Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním a nesprávnym úradným postupom zo dňa 13.07.2020 doručenú Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, postúpenú orgánu príslušnému konať v predmetnej veci, ktorým je Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý ako orgán príslušný vo veci konať a rozhodnúť k dnešnému dňu, t. j. 21.10.2020 nárok neuspokojil, ani písomne neoznámil, že nárok neuspokojí.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti najmä s poukazom na okolnosť, ktorá nastala po začatí exekúcie, si dovoľujú požiadať, aby Okresný súd Banská Bystrica povolil odklad/zastavenie exekúcie do doby rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci dovolania vedeného pod sp. zn. 5Cdo/206/2019.

18. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

19. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

20. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

21. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

22. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

24. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

25. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinných v 1. a 2. rade nie je dôvodná. Povinní v 1. a 2. rade v sťažnosti zopakovali len tie isté argumenty (podanie dovolania s návrhom na odklad vykonateľnosti a vady základného konania), ktoré uviedli v návrhu na zastavenie exekúcie a teda neuviedli žiadne skutočnosti predstavujúce právnu vadu napadnutého rozhodnutia, ktorým súd zamietol ich návrh na zastavenie exekúcie, t. j. neuviedli žiadne dôvody (tvrdenia podložené príslušnými dôkaznými prostriedkami), v dôsledku ktorých považujú napadnuté uznesenie za nesprávne, resp. pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. Napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vo výroku vecne správne a skutkový stav veci bol rovnako správne zistený.

26. Povinní v 1. a 2. rade odôvodňujú svoj návrh na zastavenie exekúcie, resp. sťažnosť dvoma základnými námietkami, a to jednak tým, že podali voči exekučnému titulu dovolanie s návrhom na odklad vykonateľnosti a jednak vadami základného konania. Pokiaľ ide o prvú námietku povinných v 1. a 2. rade, a to že proti exekučnému titulu podali dovolanie (z elektronického súdneho spisu vyplýva, že súdny exekútor dňa 06.05.2020 spolu s návrhom povinných na odklad exekúcie predložil aj Dovoľanie na Najvyšší súd SR a e-mail o sp. zn. na Najvyššom súde SR), vyšší súdny úradník správne uviedol, že podanie dovolania nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu. K tomu exekučný súd dodáva, že v predmetnej veci zo strany povinných v 1. a 2. rade nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti vyplývajúcej z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia a oprávnený bol oprávnený pristúpiť k nútenému výkonu rozhodnutia. Samotné podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený, ani zmenený. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/2004 zo dňa 19.05.2004, v zmysle ktorého: „Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu.“ a ktorým sa Ústavný súd v rovine princípu legality podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy zhodol, že nižšiemu súdu neprislúcha judikovať to, o čom koná a rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky. Podanie dovolania s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu teda nijakým spôsobom nezasahuje do existencie judikovanej povinnosti. Takýto vplyv na exekúciu má len jedine právoplatný výsledok konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorým bolo vyhovené podávateľovi tohto procesného úkonu. Podaním dovolania nemožno očakávať, že mu bude vyhovené, byť akokoľvek subjektívne sa to môže zdať povinným v 1. a 2. rade. Prijatie názoru povinných v 1. a 2. rade, že podaním dovolania možno očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku zrušenia alebo zmeny exekučného titulu, by nútilo exekučný súd zaoberať sa otázkou rozhodnutia vydaného v inom konaní, resp. zaoberať sa otázkou, na ktorú nemá kompetenciu, keďže úlohou exekučného konania nie je opätovné riešenie sporov, resp. prieskum právoplatných rozhodnutí, ale nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi.

27. Pokiaľ ide o druhú námietku povinných v 1. a 2. rade o vadách konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu (nestrannosť a nedôstojnosť konania, absencia vecnej legitímácie) vyšší súdny úradník správne uviedol, že exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne preskúmať. Exekučný súd navyše dodáva, že v rámci exekučného konania možno preskúmať len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky existencie alebo obsahu záväzkového vzťahu. Exekučný súd nemá vôbec žiadnu právomoc zasahovať do právoplatných súdnych rozhodnutí, resp. posudzovať činnosť súdov v základnom konaní. Exekučný súd je súdnym rozhodnutím viazaný, nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodnutia, nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu, keďže nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, čo vyplýva z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, resp. prieskum právoplatných rozhodnutí, ale nútený výkon práva (plnenia) priznaného exekučným titulom. Inými slovami povedané exekučné konanie nie je miestom na preskúmanie platnosti právnych úkonov, ak tu existuje právoplatný exekučný titul. Exekučný súd teda nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva, ani preskúmať právne posúdenie veci všeobecným súdom Slovenskej republiky a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Návrh na zastavenie exekúcie nie je ďalším opravným prostriedkom a povinný nemôže v exekučnom konaní

uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní (existencia záväzku voči oprávnenému). Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinným v 1. a 2. rade uložená povinnosť a ktorý nebol zrušený, ani zmenený a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou rešpektovať a vychádzať z neho, takže sponchybňovanie nároku oprávneného a postupu, ktorý viedol k vydaniu exekučnému titulu, nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Keďže povinní v 1. a 2. rade povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnili (čo povinní ani nepopierajú), mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

28. Pokiaľ povinní v 1. a 2. rade v sťažnosti ako na novú okolnosť poukázali na podanú Žiadosť o predbežné prerokovanie na náhradu škody, exekučný súd uvádza, že sa nejedná o relevantný dôvod v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý stanovuje taxatívne dôvody, pre ktoré súd môže exekúciu zastaviť. Návrh na zastavenie exekúcie je totiž procesným inštitútom, ktorým zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej exekúcii a exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, t. j. predmetom rozhodovania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je spor medzi účastníkmi exekučného konania o dôvodnosti exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť a teda povinný musí uviesť všetky okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. Vzhľadom na uvedené podaná Žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody nemá žiaden vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený a neumožňuje postup súdu podľa § 61k Exekučného poriadku.

29. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúcu význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

30. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť povinných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/163/2020 zo dňa 08.10.2020 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.